

Vraag: Wat is de betekenis van Hebr. 13:8?

Antwoord:

Hebr. 13:8 luidt:

“Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid.”

Voor de betekenis dienen we eerst te letten op de context, waarin dit vers staat. Hebr. 13:4-9:

4 Het huwelijk *is* eerlijk onder allen, en het bed onbevlekt; maar hoereerders en overspelers zal God oordelen.

5 *Uw* wandel zij zonder geldgierigheid; en zijt vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij heeft gezegd: Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten

6 Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen: de Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat mij een mens zal doen.

7 Gedenkt uwer voorgangers, die u het Woord Gods gesproken hebben; *en* volgt hun geloof na, aanschouwende de uitkomst hunner wandeling.

8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.

9 Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen; want het is goed, dat het hart gesterkt worde door genade, niet door spijzen, door welke geen nuttigheid bekomen hebben, die *daarin* gewandeld hebben.

- * Hebr. 13:4: Het huwelijk zij eerbaar onder de gelovigen; m.a.w.: trouw zijn aan elkaar.
- * Hebr. 13:5,6: Gelovigen mogen tevreden zijn met wat zij hebben en leven in het vertrouwen, dat de Heer schenkt wat nodig is om te leven en Hem te dienen. Zijn belofte luidt dan ook: “Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten”. De Heer is onze Helper. Hierin is Jezus Christus, in Wie God Zich openbaart, Dezelfde. Hij is getrouw aan Zijn belofte.
- * Hebr. 13:7: Jezus Christus was/is de centrale Persoon in het leven van de voorgangers, wiens voorbeeld wij mogen gedenken. Zij leefden zelf uit het geloof in Christus en hielden Hem anderen voor vanuit Gods Woord. Dezelfde Heer was het Middelpunt van hun leven en dienst, omdat Hij getrouw is.
- * Hebr. 13:9: De onveranderlijkheid van Jezus Christus staat ook tegenover de waarschuwing van vers 9: zich niet laten meevoeren door vreemde leringen. Die brengen immers een verandering teweeg. Nee, wij zouden vasthouden aan de betrouwbaarheid van Gods Woord, in de wetenschap dat Jezus Christus Dezelfde is en blijft. Zijn Woord is getrouw en blijft in eeuwigheid bestaan (Ps. 119:89; Jes. 40:8; 1Petr. 1:25).

Daarnaast leren we uit de Bijbel dat God/Jezus Christus wel Dezelfde is, maar niet altijd hetzelfde doet. God blijft trouw aan Zichzelf (Rom. 3:3,4), maar Hij doet niet altijd hetzelfde. God werkt een plan uit; in verschillende fasen (bedelingen) met verschillende regels en principes. Zo is de bedeling, waarin de heerschappij van de wet gold, inmiddels voorbij (Rom. 10:4). We leven nu in de bedeling der genade Gods (Ef. 3:2); onder de heerschappij van de genade.

Christus is gezeten aan de rechterhand Gods op de genadetroon in de hemel. Hij grijpt niet rechtstreeks in in de gang van zaken in deze wereld. Hij heeft de goddeloze mensheid losgelaten (overgegeven aan de gevolgen van hun verkeerde denken: Rom. 1:18 e.v.). Straks zal Hij wederkeren in deze wereld en Zijn Koninkrijk op aarde oprichten. Dan zal Christus wel degelijk actief zijn en de wereld oordelen (2 Thess. 1:7-9; Judas :14,15).

Het woord “Dezelfde” is in het Grieks: ho autos. Dit staat ook in Hebr. 1:12:

“En als een dekkleed zult Gij ze (de hemel en de aarde: vs. 10) ineenrollen, en zij zullen veranderd worden; maar Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet ophouden.”

Dit wordt gezegd van de Zoon (vs. 8), nl. Jezus Christus. Het is een citaat van Ps. 102:28. In die Psalm is het op Jehovah (de HEERE), de Schepper, van toepassing (vs. 13). De onzienlijke God, Die Zich door de Zoon heeft geopenbaard, is in Zijn wezen de Onveranderlijke, de Eeuwig Levende, Die Zijn plan volvoert volgens Zijn eigen raadsbesluit. De Bijbel spreekt daarom van de onveranderlijkheid van Zijn raad (Hebr. 6:17).

Soms wordt Hebr. 13:8 aangehaald om te onderbouwen, dat er vandaag nog steeds tekenen en wonderen voorkomen en dat Jezus Christus ook vandaag op dezelfde manier geneest als in het verleden. De geschiedenis van de Bijbel leert ons echter, dat er maar drie perioden aan te wijzen zijn, waarin tekenen en wonderen, alsook genezingen plaatsvonden: ten tijde van Mozes en Jozua, in de dagen van Elia en Elisa en ten laatste toen de Here Jezus en Zijn apostelen optraden (tot in de tijd van Handelingen). Buiten die perioden om kwam/komt het niet of nauwelijks voor.

Wat betreft de genezingen, zien we, dat er na de Handelingentijd in de Bijbel steeds minder over genezingen gesproken wordt. Aanvankelijk deed God door Paulus' handen ongewone krachten, zodat zelfs mensen genezen werden door zijn zweet- en gordeldoeken (Hand. 19:11,12). Later schrijft Paulus aan Timótheüs, dat hij enige wijn moet gebruiken voor zijn maag en menigvuldige zwakheden. 2 Tim. 4:20 vermeldt, dat Paulus Trófimus zelfs ziek heeft achtergelaten. Toch kan het wel voorkomen, dat God iemand lichamenlijk geneest (getuige Fil. 2:25-30), maar dat is eerder uitzondering dan regel.

De genezingen tijdens het optreden van de Here Jezus en de apostelen in de tijd van Handelingen zijn tekenen bij de prediking van het evangelie van het Koninkrijk (Matth. 4:23; 9:35). Daarbij gaat het om het aardse koninkrijk over Israël in deze wereld en niet over het hemelse koninkrijk (2 Tim. 4:18), waarvan wij als gelovigen nu deel uitmaken (Kol. 1:13). Hebr. 13:8 aanhalen om aan te geven, dat God nog net zo geneest als vroeger, is niet in overeenstemming met het heilsplan van God. Men geeft een andere betekenis aan het vers, dan de Heer ermee heeft bedoeld.

In Jes. 46:4 staat: “En tot den ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik ulieden dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen, en Ik zal dragen en redden”. Dit is gericht aan Israël (vs. 3) en gezegd door de God van Israël. Het is een belofte van Gods trouw m.b.t. zegeningen, die aan Israël beloofd zijn en in de toekomst aan het gelovig overblijfsel gegeven zullen worden. God is Dezelfde, omdat Hij getrouw is aan Zijn beloften. In Jes. 46:10 zegt de Heer dan ook: “Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen”.

Jes. 41:4 vermeldt Wie met “Dezelfde” bedoeld wordt: “... Ik, de HEERE (= Jehovah), Die de Eerste ben, en met den Laatste ben Ik Dezelfde (zie ook Jes. 48:12). De Eerste en de Laatste blijkt in het Nieuwe Testament niemand anders dan Jezus Christus te zijn (Opb. 1:17,18; 2:8; 22:13). Jezus Christus is Jehovah (de HEERE). Hij is Dezelfde voor altijd. Hij is namelijk getrouw (2 Thess. 3:3) en houdt Zich aan Zijn Woord en heilsplan. Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend (Hand. 15:18) en Hij werkt alle dingen naar de raad van Zijn wil (Ef. 1:11). Er is geen verandering of schaduw van omkering bij de Vader der lichten (Jak. 1:17).

Jezus Christus is altijd Dezelfde, omdat Hij getrouw is.

Jezus Christus als de "eer Abraham ben Ik" is getrouw geweest aan hetgeen in het Woord tevoren geschreven is. Hij was de van oudsher aangekondigde en beloofde Messias. In de volheid des tijds kwam Hij in deze wereld om Gods wil te doen (Gal. 4:4; Hebr. 10:9).

Jezus Christus wàs getrouw in de dagen Zijns vleses. Hij was gehoorzaam tot de dood des kruises (Fil. 2:8). De Bijbel spreekt over het geloof van Jezus (o.a. Gal. 2:16). In de talen van de grondtekst van de Bijbel is "geloof" gelijk aan "trouw". Onze Heer ís ook nu getrouw sinds Hij verhoogd is aan de rechterhand Gods. Hij is de barmhartige en getrouwe Hogepriester (Hebr. 2:17; 1 Joh. 1:9), Die de zonden van Zijn volk (de Gemeente) verzoent.

Volgens Hebr. 3:1,2 is Christus Jezus getrouw aan Degene, Die Hem gesteld heeft, nl. God. Hij leeft Gode (Rom. 6:10). Hij is getrouw ten aanzien van Zijn huis, de Gemeente (Hebr. 3:6).

Ook wat betreft de toekomst zàl onze Heiland Dezelfde zijn. Hij maakt Zijn beloften waar, omdat Hij getrouw en waarachtig is (2 Thess. 2:13; Opb. 19:11). Hebr. 10:23 zegt: "Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast houden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw)". Gods beloften zijn in Christus ja en amen; voor eeuwig (2 Kor. 1:20)!